

د روسیې او پښتنو فکتور د نیکیتا مېنډ کووېچ لېکنه

د بهرنی هېوادونو په نظر د معاصر افغانستان په سیاسي او اجتماعي حالاتو (ملی فکتورونه) ځانگړي رول لري، نن سبا د افغانستان په سیاسي لوبه کې سیاسي، سېمه یزي دلی دومره ډېرې دي چې سړې نه شي کولای د معاصر افغانستان سیاسي ډلی او گروپونه سم ارزښتی اود انداز ټاکنه ېې وکړی د شنونکو دا ارزښتی سمه ده چې وایې هغه سیاست چې د روسیې واکمنان ېې د ختیځی اسبا او افغانستان په باره کې لري، د پښتنو په مشرانو او سیاسي گروپونو په باور وکړی اوکه نه.

پښتانه هغه قوم دي چې د معاصر افغانستان په تاریخ کې تل جوړونکي رول لرلي دي، او د ادهم پټه نه ده چې د افغانستان په تاریخ کې اکثره واکمنان پښتانه تېر شوي دي، شاهي کورنی هم پښتون قوم ته منصوبه وه او په اخرو کلو کې د حفیظ الله امین نه نیولې تر نني جمهوررېس حامد کرزي پورې ټول پښتانه و، د زیاتو تحلیل گرانو په نظر د معاصر افغانستان په اسلامي جمهوریت کې پښتانه اقلیت دی په داسې حال کې چې په افغانستان کې اکثریت (۴۰ فیصده) پښتانه دی خو په سیاسي ډگر کې د نورو اقلیتونو په پرتله په دولت کې کمه ونډه لري.

د روسیې دولت د پښتنو د سیاسي گروپونو او اجتماعي ټولونو، په ځانگړي توگه د رادیکالو (سخت درېزه) پښتنو په باره کې کوم ټاکلي سیاست نه لري، د هغه وخت نه چې مسکو د تاجکانو او اوزبکانو سره تاریخي عنوي دوستي پیل کړې د پښتنو مشرانو او سیاسي ډلو سره ېې مناسبات شریدلې دي، همدا اوس چې د روسیې واکمنان د پښتنو د مذهبي مشرانو او سیاسي گوندونو سره د دوستي هلې ځلې پیل کړی، امریکا او دمنطقي هېوادونه چې د افغانستان په سیاسي لوبه کې ورگډ دي، وارخطا دي اود پښتنو د مشرانو او سیاسي گروپونو سره د دیالوگ او دوستي مخالف دي او په مخکې کمرې (گړنگونه) رارغوی.

ددې دیالوگ لمرنی نښې نښانې په میډیا (ډله ایزو رسنیو) کې را پیدا شوي مخکې له دې چې د نښو نښانو نتېجه گېږی وشي لمرې باید د رادیکالو (سخت درېځ)، پښتنو، او طالبانو سره د دوستي لارې چارې وموندل شي، دا ډېره مهمه ده په گوته شي چې طالبان په افغانستان کې ېواځنی قوت نه دی بلکې په طالبانو کې نور سياسي وتلی شخصیتونه چې هم د دولت سره په اپوزېسون کې دی او هم په دولت کې واکمن دی، د همدې امکاناتو په اساس د روسیې واکمنان غواړی د پښتنو مشرانو او طالبانو د گروپونو سره اړیکې ټینگی کړی، زموږ په نظر دا کار هم مهم او هم د پاملرنې وړ دي، سره له دې بیا هم اکثراً شنونکي په ډېر احتیاط ددی اطلاعاتو سره برخورد کوی، هغه اوازي چې وائي روسیې دولت په مرکزی اسيا کې دمسلمانانو د جنگیالو سره ملاتړی دی ځما په نظر سمه نه ده.

کله چې د پاکستان په مشرتابه کې سیاسي بدلون راغی داسې اټکل کېده چې د طالبانو مقاومت به کمزوري شي، خو داسې ونه شوه بلکې د پاکستان او افغانستان په سرحدی پولو کې وسلوالي نښتی زیاتی شوي، او څارونکو د طالبانو د وسلوالو ډلو د مادی مرستو نوی منابع په گوته کړی، داسې څرگندونی دا چې واقعیت نه لري، بلکې بی ځایه او شرمواره دی، د روسیې د تلویزیون په یوه کانال کې پوزورنالېست پو څو ورځې د مخه په جدي او ښکاره دا موضوع مطرح کړه چې طالبان د شمالي کوریا سره د کیمایو وسلو د پروگرام په هکله خبرې کړي دي.

زه د روسانو او یا د شمالي کوریا د طالبانو په پوتنسیال کې پو فلکلوري اړخ وېنم، هغه داسې کوشش دي چې په ساده توگه د منلو وړ نه دي. ځما په نظر په افغانستان کې د طالبانو د وسلوال مقاومت غښتلی کېدل په دی پورې نه دي تړلی چې بهرنی هېوادونه ېې سپونسران دی (بلکې په عنوي توگه دسیاسي اندېوالانو) په وجود کې تر سره کېږی. اوستونزه هم په بل ځای کې ده او هغه دا ده چې بهرنی وسلوال ځواکونه چې خپله ستراتیژي پلي کوي ډېره پخه ده ((سوال – جواب))، په پراخ لاس کلی او باندي بمباروی او بی گناه انسانان وژني چې د افغانانو دکېنی او بغض سبب کېږی او په مقابل کې جواب ورکوی.

څو وخته وړاندی روسیې، قرغزستان او امریکا د مناسب د نظامی هدی په باره کې سره تفاهم ته ورسېدل او دائی ومنله چې د ناتو وسلوالو ځواکونو ته به ددی نظامی هدی نه اکملات ترسره کوی، او هغه اختلافات چې ددوي په مینځ کې و

اوس نه شته، که چېرې امریکا او روسیې دولت هر یو په ځانگړې توگه هغه کوتلې معلومات چې هربو د خپل ځان په گټه د افغانستان د اېکسټرېمېسټو (افراطي گرایانو) دلو نه لاس ته راوړی پایلې بدی دی.

باید وویل شي چې مسکو نن ددې ضرورت نه وپنی چې په افغانستان کې د جنگ له لاری مخالف وسلوال قوت راځملي ، د جنگ په تودېدو سره سپاسی او ټولنیز بحران رامنځ ته کېږی او دولتی انستوت چې په اخرو څو کلونو کې په پښو درېدلی دي زیا لمن کېږی، او هم د منځنی اسيا په هېوادونو کې چې د روسیې دولت سره گاونډی دی امنیت پې خرابوی او پراېلمونه را پېدا کوي، د افغانستان په دولت کې د مخالفینو د ورگډېدلو سره د روسانو دلچسپي په هغه وخت کې کېدای شي چې په منطقه کې حالات سمېږی او د نړېوال ترورېزم د منځه وړلو (د قفقاز په گډون) مرسته وکړی. د مسکو رسمي درېځ همدا دی ، او د طالبانو سره د غبرې دولتي خلکو د اړیکو په هکله د چا مخ نبوی نه شو کولای ، اگر چې کوتلې اسناد شته چې د تورو طالبانو او په روسیې کې د رادیکال مسلمانانو گروپونو ترمنځ اړیکې او همکارۍ شته او هم نور زبات فاکتونه شتون لری چې په روسیې کې (پټ) سېاست کونکی د طالبانو د سېاست پلویان دی ، د روسانو په سېاسی کړېو کې د طالب او طالبیزم په هکله ډېر کم خلک معلومات لري چې په افغانستان کې کوم رول لوبوی. د کورني جگړې د مخه طالبان خلکو د یو ځوان سېاسی تحرك په صفت چې شعار یې ملی پخلاينه او په هېواد کې د نظم راوستل وه پېژندل، او همدا سبب و چې په پښتنو کې یې محبوبیت پیدا کړ، او برېالیتوب یې به نصب شو، کله چې طالبان قدرت تر لاسه کړ، د روسیې دولت سره وېره پېدا شوه، چې اوس هم په تشوېش کې دی ، دا هم باید وویل شي چې د روسانو ځېنی سېاست کونکی هېڅ کله د طالبانو ، القاعدی او د چېچن د ترورېستانو د تېرې پېرې ۹۰ کلونو او د ۲۱ پېرې د پېل سېاسی اړیکې له پاده نه شي اېستلای ، ځکه د دهغوي انډېوالي د نن ورځې طالبانو سره پاتې ده، باید په احتیاط ورسره چلند وشي

که د روسانو د سېاست تل راوسپړو پوهېدای شو چې د پښتنو مشرانو او سېاست کونکو سره کلکی اړیکې نه لری، او باور پری هم نه کوی.

د عنعناتو سره سم ډېر وخت روسانو خپلې اړیکې د تاجکو او اوزبکو سره ساتلي دي دا اړیکې تارېخی ریښی او جرړی لری چې د شلمې پېرې د ۸۰-۷۰ موکلونو کې رامینځ ته شوی دي چې په هغه وخت کې د پښتنو سېاستوالو د روسانو خواستو ته جواب نه ورکاوه

د روسانو او پښتنو د مناسباتو خړ پړوالي هغه وخت زور واخست کله چې ۱۹۷۹ کال کې دېکتاتور حفیظ الله امین د والک نه لری کړای شو، حفیظ الله امین چې په خټه (پښتون) و، خو مناسبات یې د روسانو سره د نا سم سیاست په نتیجه کې را پېدا شول ، اول یې نور محمد ترکي وواژه او بیا یې غوښتل چې په خپل سر د امریکا سره لاره بوه کړی. د افغانستان د اشغال په وخت کې روسانو په افغانستان کې (تاجک او اوزبک) د خپلوموڅو په گټه استعمال کړل، په دې هکله یې دستور ورکړی و، چې د کلو او د بانډو دخلکو سره اړیکې ټینگی کړی، اگر چې د روسانو دې سېاست کومه نتیجه ور نه کړه او گډ وډ شو ، د شوروي اتحاد د وسلوالو ځواکونو دې سېاست په افغانستان کې د قومونو په منځ کې اختلافات رامنځ ته کړل ، چې اوس هم دغریبانو زبات تحلیل کونکی د طالبانو حرکت د پښتنو اکثریت بولی . کله چې طالبان د کورني جگړې په جړپان کې را پېدا شول ، روسیې او د منځنی اسيا هېوادونو په شمالي ټلوالی تکېه وکړه، چې بیا هم اقلیت عمده رول لوباوه ، د مسکو او شمالي ټلوالی دوستي یو مجبورېت و، ځکه پښتانه او طالبان د پاکستان او عربي هېوادونو په لاس کې و، او د شوروي اتحاد له پاره چې په حالاتو باید حاکم اوسي یو لاره وه، او هغه د شمالي ټلوالی سره دوستي وه چې دهغوي په وجود کې خپل هدف تر سره کړی. په حقیقت کې دا عمل چې وزن یې نه لاره ، سېاسی او تاکتیکی مجبورېت و چې په ۷۰-۹۰ کلونو کې مسکو د تاجکو او اوزبکوسره لاس بو کړ.

اوس په افغانستان کې سېاسی کلتور او سېاسی عنعناتو ماهیت تغیر خورلی، ډېر سېاسی گوندونه د قومی چوکاټ نه ځان را باسی، او د ټولو قومونو ملاتړ د لاس ته راوړلو هلي ځلي کوی .

دا په دی مانا چې په بهرنی سېاست کې د افغانستان نړېوال ملگري ورځ په ورځ راکمېږی ، ددې امکان شته چې د افغانستان ستر اټېژي په یو محدود قومی چوکاټ کې پاتې شي، په دې خاطر د افغانستان د سېاسی حل لاری د راپېدا کېدو په هکله امریکا، روسیې او اروپایي اتحادیه اړه ده چې د ټولو قومونو سره اړیکې ټینگی کړي .

په داسې شرایطو کې مسکو مجبور دی هغه لاری چاري ولتوی چې په نړېواله کچه او هم په افغاني ټولنه کې نوی سېاسی انډېوالان چې د دوی سره یې نظر او لاره بوه وی راپېدا کړی، او که برېنده یې وواپود (روسیې - پښتنو) (هغه پښتانه چې د روسانو د سېاست پلویان دي)

که په رېښتیا د روسیې دولت د ا نوی سېاست په افغانستان کې په مخکې وړی د دی معنی نه لری چې د تارېخی دوستانو (شمالي ټلوالی سره) سېاسی مناسبات شکوی څرنگه چې تجربه ښایي، په اوس وخت کې د روسیې دولت سېاسی اله (وسيله) د افغانستان او واشنگتن سره د اړیکو لرل دی ، روښانه ده چې په منطقه کې د روسانو درېځ د افغانستان د سېاسی گوندونو او ټولنیزو سازمانونوسره تر ننه ډېر کمزوری دی او په وړاندی یې فعال کار هم نه کېږی.

د پانو شميره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاين په دربنټ تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دليكنې د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليولو مخكې په خيږ و لولئ